

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 762

гр. София, 01.12.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на първи декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Зорница Хайдукова
Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Валентин Бойкинов Въззивно частно търговско дело № 20211001000960 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Чл.274,ал.1,т.1 и следв. от ГПК.

Образувано е по частна жалба на Публично предприятие за железопътна инфраструктура Железници на Република Северна Македония, чрез процесуалния му представител адв. Х. Г. срещу Определение № 263565/2.07.2201г. по т.д. № 8269/2015г. на ТО, бс-в, с което се оставя без разглеждане възражение по чл.690 ТЗ, с което се оспорва включване в списъка на неприети вземания, обявен на 06.07.2020г. в ТР по партидата на длъжника „СК -13 ХОЛД-ИНГ“АД/н/.

Жалбоподателят счита, че определението е недопустимо и неправилно поради съображения, които са подробно изложени в частната жалба.

Предвид изложеното жалбоподателят моли въззивният съд да отмени обжалваното определение като неправилно и незаконосъобразно и да върне преписката обратно на първоинстанционния съд за произнасянето по съществото на възражението срещу невключването на предявеното от него вземане в списъка на приетите вземания.

В срока по чл. 276, ал.1 ГПК е постъпил отговор на частната жалба от синдика на „СК -13 ХОЛД-ИНГ“АД/н/, с който се изразява становище за неоснователността на жалбата поради съображения изложени в отговора.

Съдът като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи и представените доказателства намира за установено следното :

Частната жалба е подадена в срока по чл.275, ал.1 ГПК и е допустима, а разгледана по същество тя е основателна.

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по възражение, постъпило в срока по чл.690 ТЗ, подадено от Железници на Република Северна Македония,

чрез процесуалния му представител адв. Х. Г., с което се оспорва включване в списък на неприети вземания на вземанията на това дружество в размер на 2 836 621,92 лева, които са левова равностойност на 1 450 341,76 евро, представляващи мораторна неустойка, произтичаща от договор, който дружеството има с длъжника „СК -13 ХОЛД-ИНГ“ АД/н/ за строителство- подновяване на железопътната линия за секция Ногаевци- Неготино/част от ж.п. инфраструктурата на Р Северна Македония.

Сочи се, че забавата на изпълнителя и настоящ длъжник в изпълнение на възложената работа възлизала на 150 дни, възникнала е на 04.09.2017г., когато съгласно договора изтичал крайния срок за изпълнение на възложените строително-монтажни работи и е продължила да 28.11.2019г., когато е постановено решението за обявяването на длъжника в несъстоятелност и се прекратява дейността на предприятието му. Конкретният период за който се претендира забава е последващ датата на откриване на производство по несъстоятелност на 16.07.2018г. и за 01.07.2019г. до 28.11.2019г. с твърдения, че от датата на изискуемостта на задължението до настъпването на факт с правно значение, който я преустановява, длъжникът продължава да се намира в забава, а такъв правопогасяващ отговорността на длъжника факт според кредитора представлявало прекратяването на дейността на предприятието на длъжника по силата на решението за обявяването му в несъстоятелност.

Тази забава според предявилния вземането си кредитор е основание за ангажиране на неговата имуществена отговорност. Твърди, че е предявил надлежно това си вземане, но същото е включено от синдика на „СК -13 ХОЛД-ИНГ“ АД/н/ в списъка на неприетите вземания, поради това, че според последния не е налице забава, а неоснователен отказ за приемане на част от изпълнените дейности по договора от страна на възложителя и липса на достатъчно съдействие за цялостното изпълнение на договора.

Твърденията му са, че вземането му е основателно, поради което е поискал съда да приеме, че и настоящето възражение е основателно и изключи това вземане от списъка на неприети вземания и го включи в списък на приети вземания на кредиторите на несъстоятелността.

За да постанови обжалваното определение, с което е оставено без разглеждане възражението на частния жалбоподателя срещу включването на вземането му в списъка на неприетите предявени вземания, съдът е изходил от това, че съгласно договора максималният размер на забава, от който възниква вземането за неустойка на възразилия кредитор е 150 дни, които изчислени от крайния срок, който страните са уговорили за изпълнение на възложената работа, считано от 04.09.2017г., е изтекъл на 05.01.2018г. Само за този период според съда по несъстоятелността следва да се счита да е възникнало вземане в претендирания максимален размер, представляващ 15 % от стойността на договора и тъй като това вземане е възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, която е 16.07.2018г., то е следвало да бъде предявено в сроковете по чл. 685, ал.1 ТЗ или чл.688, ал.1 ТЗ/ с прилагане на последиците на ал.2/, но и по реда и в срока по чл. 688, ал.3 ТЗ, както е сторено в настоящия случай. Съдът е посочил, че предявявайки

вземането си по този начин кредиторът си е „избрал“ срок за забава, очевидно опитвайки се да преодолее изтичането на преклузивните срокове по чл. 685, ал.1 и чл.688, ал.1 ТЗ/.

Жалбоподателят счита, че така постановеното определение е недопустимо, доколкото според него в производството по одобряване на списъците с вземания/приети или неприети/ на кредиторите, на съда по несъстоятелността са предоставени само две алтернативни възможности от ТЗ- в случай, че не са налице възражения срещу списъците да одобри списъка на приетите и служебно вписаните вземания или в случай, че са налице възражения да проведе производство по оспорване по което винаги дължи произнасяне по основателността на вземането.

Настоящият съдебен състав намира горните твърдения на жалбоподателя за неоснователни.

Предпоставките за допустимо производство по одобряване на списъка на оспорени вземания, разглеждащо се по реда на чл.692, ал.2 и следв. от ТЗ е следният :

вземането да е предявено; да е предявено в срока по чл. 685 или чл. 688 от ТЗ/която предпоставка между впрочем представлява обща за приемането на всички вземания, а не само за спорните в производството по възражения срещу списъка и за наличието на която съдът следи служебно и то още на етап администриране на вземанията до синдика с оглед включването им в списъците на предявените приети или неприети вземания/; да е направено възражение в срока по чл. 690, ал. 1 от ТЗ от обявяване на списъците. Противно на твърдяното от жалбоподателя съдът дължи извършването на такава проверка и ако констатира, че не е налице някоя от визираните по-горе процесуални предпоставки, които са от категорията на абсолютните за провеждане на допустимо производство по чл.692 ТЗ следва да остави без разглеждане възражението срещу списъка, както е постъпил и в случая, считайки, че спорното вземане не е предявено в преклузивните срокове по чл.685, ал.1 и чл.688, ал.1 ТЗ.

Макар и да е допустимо обжалваното определение е неправилно поради следните съображения :

Специалната цел на производството по несъстоятелност съгласно чл. 607, ал. 1 ТЗ е да се осигури справедливо удовлетворяване на кредиторите, с оглед на което установяването на вземанията на кредиторите и техните обезпечения/привилегии се извършва по установения в Глава четиридесет и трета „Предявяване на вземанията“ ред. Кредиторите предявяват пред съда по несъстоятелността вземанията си, възникнали до датата на откриване на производството по несъстоятелност, в срока и по реда на чл. 685, ал. 1 ТЗ - в едномесечен срок от вписване в търговския регистър на решението за откриване на производство по несъстоятелност, с писмена молба, в която следва да посочат основанията и размера на вземането, привилегиите, обезпеченията и съдебен адрес, както и да приложат писмените доказателства, подкрепящи претенцията. В случай, че пропуснат този срок, кредиторите на вземания, възникнали до датата на откриване на производството по несъстоятелност, могат да направят това допълнително в срока на чл. 688, ал. 1 ТЗ с

последниците по чл. 688, ал. 2 ТЗ.

За вземанията, които са неплатени на падежа и са възникнали след датата на откриване на производство по несъстоятелност до утвърждаване на оздравителен план е предвидена допълнителна възможност, като за тях съгласно чл.688, ал.3 ТЗ се съставя допълнителен списък.

Синдикът изготвя списък на приетите предявени вземания и на предявените, но неприети вземания, като в списъка на приетите вземания се отбелязват кредиторът, размерът и основанието на вземанията, привилегиите и обезпеченията, датата на предявяването. Длъжникът и всеки кредитор може да направи възражение по списъците, като бъде оспорено както включването в списъка на приетите вземания, така и неприемането на вземане.

В разглеждания случай кредиторът Железници на Република Северна Македония е предявил вземането си в размер на 2 836 621,92лева като го е основал на произтичаща от чл.8.7 от сключения с длъжника „СК -13 ХОЛД-ИНГ“АД/н/ договор за строителство закъснителна неустойка възлизаща на 0,1 % от договорната цена на ден, но не повече от 15 % от крайната цена по договора. В молбата си за предявяване на вземане кредиторът претендира, че въпреки изпълнителят да е в забава за изпълнение на задълженията си по договора, считано от 04.09.2017г. иска заплащане на неустойка само за последните 150 дни преди прекратяване на дейността на изпълнителя, което е станало по силата на постановеното в хода на производството решение за обявяване на длъжника в несъстоятелност, считано от 28.11.2019г. Тоест заявил е, че претендира неустойка за забавено изпълнение на строително-монтажните дейности по договора за строителство на жп инфраструктура за периода от 01.07.2019г. до 28.11.2019г./когато длъжникът е обявен в несъстоятелност и е прекратена дейността му/, очевидно считайки, че от датата на изискуемостта на задължението му по договора- 04.09.2017г. до изтичането на крайния срок от 28.11.2019г. длъжникът продължава да се намира в забава.

При така направеното изложение е ясно да се счита, че кредиторът е предявил вземане, което се твърди от него да е възникнало след, а не преди датата на откриване на производство по несъстоятелност и поради което същото е предявено в преклузивния срок по чл.688, ал.3 ТЗ и по него съдът е дължал произнасяне, вкл. и по възражението на предявилите вземането кредитор срещу включването му от синдика в списъка на неприетите вземания. Дали за сочения от кредитора период е възникнало вземане в претендирания максимален размер, представляващ 15 % от стойността на договора или такова вземане за този период не съществува поради достигането в даден предходен момент на максималния предел на неустойката по чл.8.7 от договора, е въпрос по основателността, вкл. и с оглед възможността за упражняване на защитата по чл.694 от ТЗ на оспорения кредитор ако съдът отхвърли възражението му, но не и за допустимостта на настоящото производство. Съдът е дължал произнасяне по съществото на правния спор- ако приеме, че вземането не съществува поради изложените вече съображения, да отхвърли възражението срещу списъка, като се даде възможност на кредитора да упражни защитата си чрез предявяване на

иска за установяване на вземането си, респ. ако пък приеме възражението за основателно да уважи същото като внесе съответната корекция в списъка на приетите вземания като го включи в него.

По изложените съображения обжалваното определение на Софийски градски съд следва да бъде отменено и делото да се върне обратно на първоинстанционния съд за продължаване на процесуалните действия, съобразно мотивите по-горе.

Водим от гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 263565/2.07.2201г. по т.д. № 8269/2015г. на ТО, 6с-в, с което се оставя без разглеждане възражение по чл.690 ТЗ, с което се оспорва включване в списъка на неприети вземания, обявен на 06.07.2020г. в ТР по партидата на длъжника „СК - 13 ХОЛД-ИНГ“ АД/н/, като неправилно.

ВРЪЩА делото на Софийски градски съд за продължаване на процесуалните действия съобразно мотивите на настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____